

Yu. A. Gorshchenko

FORMING EVALUATIVE AND AESTHETIC VIEWS OF FUTURE PRIMARY SCHOOL TEACHERS IN HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS

The article deals with the problem of necessity of developing future primary school teachers' evaluative and aesthetic views by means of art. Also The concepts "evaluation", "evaluative views", "aesthetic views", "art" are discussed and determined. Also the author describes the main types of arts, teaching methods and student learning in relation to perception and evaluation of works of art. In terms of humanization and humanitarization of education the searching for ways of increasing the quality of future primary school teachers' professional training updates every day. The qualitative training means training not just professionally competent teachers, but the formation of a personality with a high level of spiritual, aesthetic and artistic culture, able to estimate works of art. It is necessary to involve students into the artistic space under the strict guidance of a teacher with the aim of developing creative and aesthetic qualities of their personalities in conditions of higher educational institutions. The educational process lays the ground for understanding by future teachers the beauty of reality and art, the formation of aesthetic attitude towards life. Pedagogical leadership and activation of all kinds of future teachers' creative activity in higher educational institutions provides students' cultural education, stimulating their creativity in all forms of creative activity. There is no doubt, that every teacher has also other methodological tools and means of teaching students in the field of perceiving and estimating art. And a pedagogue selects those, which would be the most effective in the process of forming students' evaluative and aesthetic views.

Keywords: evaluative views, aesthetic views, evaluative and aesthetic views, art, future teachers.

Подано до редакції 30.05.14

УДК: 378.14:811.161.2

Т. А. Денищич

ЗАГАЛЬНОДИДАКТИЧНІ ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ

У статті розкрито сутність та зміст принципів формування термінологічної компетентності студентів з урахуванням інноваційних тенденцій у системі університетської освіти. Доведено, що ефективність навчання фахової мови, зокрема такої її складової, як формування термінологічної компетентності студентів, залежить від розуміння суті принципів навчання, доцільного та обґрунтованого їх вибору. З огляду на це визначено найбільш ефективні загальнодидактичні принципи, зокрема традиційні (принцип науковості, наступності й перспективності, зв'язку теорії з практикою, активності й свідомості, міжпредметних зв'язків) та інноваційні (антропологізму, креативності, модульності).

Ключові слова: загальнодидактичні принципи, термінологічна компетентність, принцип науковості, принцип наступності й перспективності, принцип зв'язку теорії з практикою, принцип активності й свідомості, принцип міжпредметних зв'язків, принцип антропологізму, принцип креативності, принцип модульності.

Постановка проблеми. Проблема формування термінологічної компетентності студентів нині набуває особливого значення, оскільки саме від цього залежить становлення професійно-комунікативної компетентності майбутнього фахівця. Майстерне володіння термінологічною лексикою свідчить про глибоке розуміння професійних понять і явищ, є показником культури фахового мовлення, запорукою успіху спеціаліста на сучасному ринку праці і забезпечення його конкурентоспроможності. Вища освіта вимагає не тільки пояснення студентові мовних фактів, явищ, процесів, розуміння та інтерпретацію отриманої інформації, а в першу чергу – вміння на практиці використовувати набуті знання, тобто орієнтація робиться не на процес навчання, а на результат освітнього процесу – готовність випускника

до подальшої професійно-комунікативної діяльності. Така підготовка потребує пошуку найбільш досконалих методичних шляхів організації навчально-виховного процесу.

Для розв'язання цієї проблеми потрібно врахувати низку вимог, обумовлених сутністю й характером навчання, що виражені в **принципах навчання**, які визначаємо як керівні положення, нормативні вимоги до організації та проведення дидактичного процесу, які мають характер загальних вказівок, правил і норм щодо комунікативної діяльності студентів. Зважаючи на це, можна стверджувати, що принципи навчання можна розглядати в двох аспектах:

- як спосіб побудови, організації та аналізу навчального процесу;

- як спосіб регуляції діяльності студентів у процесі засвоєння ними комунікативних знань, умінь і навичок.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Наукове обґрунтування принципів навчання було започатковано в працях Я. Коменського, Ф. Дистервега, Г. Песталоцці, К. Ушинського; на сучасному етапі воно широко представлено в наукових доробках Ю. Бабанського, О. Біляєва, О. Горошкіної, Т. Донченко, І. Дроздової, С. Карамана, В. Молостова, В. Онищука, Л. Паламар, М. Пентилюк, К. Плиско, О. Семенов, Т. Симоненко, Л. Федоренко, М. Фіцули. Важливий внесок у розробку питань формування термінологічної компетентності зробили Д. Бобова, З. Гирич, Н. Голуб, Г. Онуфрієнко, М. Гуць. Деякі дослідники фокусуються на методичних засадах роботи із засвоєння термінів – М. Баранов, О. Горошкіна, Т. Донченко, А. Нікітіна, М. Пентилюк

Формулювання цілей статті. Незважаючи на чималу кількість наукових розвідок із зазначеної теми, аналіз принципів формування термінологічної компетентності ще не був предметом окремого наукового дослідження, що й зумовило вибір теми статті.

Мета статті – охарактеризувати загальнодидактичні принципи формування термінологічної компетентності студентів, що складають основу підготовки фахівців у контексті інноваційних змін усієї системи університетської освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ефективність навчання мови, зокрема такої її складової, як формування термінологічної компетентності студентів, залежить від розуміння суті принципів навчання, доцільного та обґрунтованого їх вибору. Підвищення рівня володіння термінологічною лексикою можна досягти за умови системного використання принципів навчання, оскільки всі вони взаємопов'язані, взаємозалежні й взаємозумовлені та описують цілісний процес формування термінологічної компетентності. Зазначимо, що під термінологічною компетентністю розуміємо здатність фахівця вільно сприймати й породжувати професійні тексти в усному і писемному мовленні з використанням фахової лексики, що ґрунтується на власній внутрішній мотивації та досвіді, урахувуючи лінгвістичні та соціальні правила. Термінологічна компетентність синтезує в собі загальну культуру спілкування та специфічні прояви у професійній діяльності. Зазначена компетентність вимагає чіткого орієнтування в професійній ситуації й вибору саме тих засобів комунікації, що є найбільш ефективними.

У лінгводидактиці існують різні підходи щодо визначення принципів навчання, їхньої кількості, назв, проте традиційно виділяють загальнодидактичні (характерні для всіх предметів), лінгводидактичні (основні положення функціонально-технологічної організації навчання мови) та власне методичні (вип-

ливають зі специфіки навчального предмета). Для методики формування термінологічних умінь і навичок майбутніх фахівців найбільш важливим є врахування власне методичних принципів навчання мови, зумовлених особливостями самого предмета – мови, закономірностями її засвоєння, і визначають правила вибору конкретних методів, прийомів і засобів навчання мови.

Проте обґрунтування власне методичних принципів формування термінологічної компетентності студентів вважаємо за необхідне розглядати в контексті *загальнодидактичних* принципів, що лежать в основі всієї навчально-пізнавальної діяльності студентів.

Серед *загальнодидактичних* принципів для методики розвитку термінологічної компетентності майбутніх фахівців виділяємо *традиційні* (принцип науковості, наступності й перспективності, зв'язку теорії з практикою, активності й свідомості, міжпредметних зв'язків) та *інноваційні* (антропологізму, креативності, модульності).

Фундаментальною основою навчання у вищій школі є *принцип науковості*, реалізація якого передбачає визначення змісту навчання української мови не лише відповідно до рівня сучасних знань про мову як систему, а й урахування відомостей з психолінгвістики, риторики, філософії. Фундаментальною основою навчання у вищій школі є *принцип науковості*, ефективне впровадження якого, на думку Т. Симоненко, можливе за таких умов: а) викладання достовірної сучасної наукової інформації; б) аналіз різних поглядів на проблеми, що існують в мові, проникнення в їх сутність; в) оволодіння науковими методами пізнання, що спонукає студентів до науково-дослідницької діяльності; г) засвоєння термінологічного апарату фаху, що вивчається [6, с. 234].

Від реалізації принципу науковості залежить високий рівень професійної підготовки майбутніх фахівців. Принцип науковості передбачає збагачення словникового запасу студентів термінологічною лексикою, пов'язаною з науковим стилем мовлення та термінотворення. Науковість навчання полягає в засвоєнні студентами адекватного змісту кожного терміна і смислового розрізнення, правильного наукового їх пояснення, оволодіння прийомами термінотворення.

Не менш важливим є врахування *принципу наступності й перспективності* (передбачає встановлення зв'язків між матеріалом, що вивчається, і наступними розділами, темами, модулями, намічає перспективні лінії опанування термінологічною лексикою не лише на заняттях з української мови, а й при вивченні фахових дисциплін), оскільки лише завдяки дотриманню цього принципу можна не лише розвинути термінологічні вміння й навички майбутніх фахівців, а й показати шляхи їх удосконалення в подальшій професійній діяльності. Слушною є думка З. Курлянд, яка стверджує, що принцип наступності і

перспективності сприяє “розвиткові таких умінь і навичок, які усвідомлюються як необхідні в подальшій трудовій діяльності, що протистоїть “ефекту безликості”, який супроводжує занадто академічну освіту, практична цінність якої не усвідомлюється [5, с. 56]”. Потрібно зазначити, що така практична спрямованість повинна бути усвідомлена ще в середній школі, щоб уникнути такого розриву як “теорія (знання) та практика (реалізація цих знань) [5, с. 57]”, що, на нашу думку, забезпечує введення профільного навчання. Оскільки випускники середньої школи приходять у вищій навчальній заклад з певним багажем мовних знань та сформованими комунікативними вміннями й навичками, то завдання вищої школи полягає більше в удосконаленні й корекції окреслених умінь, а головне – у формуванні термінологічної компетентності відповідно до вибраного фаху. Студенти повинні усвідомлювати необхідність високого рівня сформованості термінологічних умінь і навичок у подальшій навчальній та професійній діяльності. Саме тому обов’язково треба спиратися на принцип перспективності, що характеризується не тільки дотриманням систематичності, послідовності, логіки в навчальному процесі, а, головним чином, застосуванням набутих знань у нових ситуаціях, усвідомленням опанованого на вищому рівні. Крім того, саме цей принцип забезпечує дотримання найактуальнішої вимоги сучасної освіти – безперервності, без якої неможливий гармонійний розвиток особистості й суспільства в цілому. Як бачимо, цей принцип тісно взаємодіє з ще одним загальнодидактичним принципом – принципом зв’язку теорії з практикою.

Принцип зв’язку теорії з практикою передбачає встановлення правильного співвідношення теорії з практикою у викладанні української мови за професійним спрямуванням, добір таких тренувальних вправ, які б давали змогу закріплювати одержані фахові знання, а також формувати необхідні практичні вміння й навички. Цей принцип спрямований на зміщення акцентів у навчанні з передачі знань на процес їх породження, що має на меті підготовку студентів до реального життя. Оволодіння вміннями і навичками професійної комунікації – це не лише засвоєння студентами певних мовних знань, умінь і навичок, а в першу чергу формування вмінь і навичок практичного користування фаховою мовою, розвитку вмінь спілкування на професійному рівні. Сучасна методика викладання української мови у вищій школі активно керується принципом зв’язку теорії з практикою, змінюючи вимоги до знань, умінь і навичок студентів, орієнтуючись на практичну цінність одержаних знань.

Необхідною умовою глибоких і міцних знань, що сприяють формуванню термінологічних умінь і навичок, є врахування **принципу свідомості й активності**. Свідоме оволодіння комунікативною діяльністю забезпечує сталість набутих умінь і нави-

чок, що дає можливість їх легко використовувати в подальшій практиці. Невипадково основним способом вироблення вмінь визначають “свідоме вживання мовних засобів, що, у свою чергу, залежить від ступеня володіння відповідними поняттями і розвитком мовного чуття [1, с. 55]”. Цей принцип має чимале значення для правильної організації процесу навчання, оскільки оволодіння професійним мовленням можливе лише за умови інтенсифікації навчальної діяльності кожного студента, який в свою чергу є активним учасником навчального процесу. Традиційна організація освітнього простору, головним завданням якої було дати студенту певну суму знань, умінь і навичок, була спрямована на односторонню комунікацію (трансляція знань від викладача до студента) та довгий час задовольняла потреби суспільства в підготовці висококваліфікованих спеціалістів. Нова освітня філософія визначила нову стратегію педагогічної діяльності – викладач не передає знання, а створює навчальні умови для того, щоб студент самостійно мав можливість різними способами здобувати знання, працювати з власним досвідом та вносити їх до навчального процесу. Така робота можлива лише за умови організації процесу багатосторонньої комунікації, що передбачає активну діяльність кожного суб’єкта освітнього процесу, а не тільки викладача. Саме тому викладання української мови у вищій школі повинно бути побудоване на засадах багатосторонньої комунікації, одним із засобів реалізації якої є інтерактивне навчання, що найефективніше забезпечує принцип активності в навчанні.

Ще одним важливим чинником формування термінологічної компетентності студентів є реалізація **принципу міжпредметних зв’язків** із суміжними дисциплінами. Нині потрібна комплексна підготовка фахівця, яка передбачає органічне поєднання його фахової спрямованості та формування термінологічної компетентності в процесі вивчення як професійно значущих, так і предметів загальнонаукового циклу, до яких належить українська мова. Таким чином забезпечується міжпредметна координація в навчанні української мови за професійним спрямуванням і фаховою підготовкою студентів.

Серед **інноваційних загальнодидактичних принципів** виділяємо **принцип модульності**, зумовлений вимогами кредитно-модульної системи та передбачає “організацію вивчення змісту навчального предмета в дискретно-неперервному полі за наперед заданою програмою, що складатиметься з логічно завершених частин навчального матеріалу (модулів), із структуровано-генералізованим змістом кожного модуля і модульним контролем та оцінюванням [7, с. 63]. Власне, цей принцип уважають організаційним, оскільки він сприяє організації раціонального, ефективного навчання мови на сучасному етапі, його дотримання максимально допомагає студентам якісно оволодіти термінологічними вміннями й навичками за

мінімальний термін, а викладачів спонукає до пошуку нових, лаконічних, більш ефективних методів роботи.

У центрі навчання повинна бути особистість студента, його можливості, інтереси, нахили, що забезпечується дотриманням **принципу антропологізму**, що потребує трансформації змісту освіти, перетворення його з моделі, що існує об'єктивно, для всіх студентів, на суб'єктивні надбання одного студента. Досить ґрунтовно цей принцип розглянутий у праці вітчизняної дослідниці Т. Симоненко, яка вважає, що посилення людинознавчого (антропологічного) підходу в процесі комунікативного розвитку особистості сприяє формуванню нових якостей майбутнього фахівця [6, с. 241]. Принцип антропологізму передбачає реалізацію особистісно орієнтованого підходу до навчання, тому процес навчання мови в університеті має бути організований так, щоб активізувати механізм комунікативного розвитку кожного студента.

За дослідженнями сучасних учених, актуальною є потреба у фахівцях, які вміють творчо і критично мислити, пропонувати власні новаторські ідеї, швидко знаходити нестандартне вирішення проблеми [4, с. 7], тому в сучасній лінгводидактиці провідна роль надається **принципу креативності** – творчого сприйняття та реалізації інформації. Уважаємо, що високий рівень сформованості термінологічної компетентності передбачає наявність креативних умінь, пов'язаних із творчим, нестандартним підходом до розв'язання складних комунікативних завдань. Креативність виражається “не так різноманітністю наявних в особистості знань, як сприйнятливостю до нових ідей і схильністю руйнувати або змінювати встановлені стереотипи з метою створення нового, пошуку несподіваних і незвичайних рішень професійних проблем [2, с. 79]”, тому під час вивчення української мо-

ви за професійним спрямуванням орієнтуємося не стільки на засвоєння відомого, скільки на самостійне створення студентами власного, нового, творчого освітнього продукту.

Крім того, вітчизняні дидакти, урахувавши сучасні зміни в освітній парадигмі, що спрямовані на відродження духовності нації, вважають, що процес навчання потрібно організувати беручи за основу ще й такі принципи, як гуманізація й гуманітаризація освіти; єдність національного та загальнолюдського; розвивальний характер навчання; співтворчість, співробітництво; індивідуалізація та диференціація; оптимізація, відкритість і динамічність системи [3, с. 37]. Окреслені принципи вимагають нового підходу до викладання української мови за професійним спрямуванням, побудови оновлених курсів і програм.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Отже, обґрунтована система загальнодидактичних принципів навчання сприятиме ефективному та якісному формуванню термінологічної компетентності студентів, проте, в першу чергу, треба глибоко та всебічно знати їхню практичну реалізацію. Хоча в основі навчання й лежать проаналізовані загальнодидактичні принципи, проте для ефективного розвитку термінологічної компетентності потрібно враховувати *спеціальні й власне методичні принципи навчання*, оскільки вони найкраще відображають особливості, специфіку розвитку умінь і навичок професійної комунікації. Саме тому перспективою подальшої наукової діяльності з проблеми формування термінологічної компетентності студентів є дослідження спеціальних (урахування специфіки вищої школи) та власне методичних принципів, а також розробка і впровадження в навчальний процес нових технологій навчання, що й становитиме практичну реалізацію окреслених принципів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Баранник Н. Система роботи над розвитком граматики-стилістичних умінь студентів-філологів / Наталія Баранник // Українська мова і література в школі. – 2004. – №7. – С. 54-57.
2. Лузік Е. Креативність як критерій якості в системі підготовки фахівців профільних ВНЗ України / Е. Лузік // Вища освіта України. – 2006. – №3. – С. 76-82.
3. Методика навчання української мови в середніх освітніх закладах / кол. авт. за ред. М.І. Пентилюк : С. О. Караман, О. В. Караман, О. М. Горошкіна. – К. : Ленвіт, 2009. – 400 с.
4. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования : учеб. пособие для студ. пед. вузов и сис-мы повыш. квалиф. пед. кадров / [Е.С. Полат,

М.Ю. Бухаркина, М.В. Моисеева, А.Е. Петров] ; под ред. Е.С. Полат. – М. : Изд. центр “Академия”, 2000. – 272 с.

5. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. / З.Н. Курлянд, Р.І. Хмелюк, А.В. Семенова та ін.; за ред. З.Н. Курлянд. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К. : Знання, 2005. – 399 с.

6. Симоненко Т.В. Теорія і практика формування професійної мовнокомунікативної компетенції студентів філологічних факультетів: [монографія] / Т.В. Симоненко. – Черкаси : Вид. Вовчук О. Ю., 2006. – 328 с.

7. Сікорський П. Наступність модульно-рейтингової і кредитно-модульної технології навчання / Петро Сікорський // Вища школа. – 2005. – №5. – С. 59-70.

REFERENCES

1. Barannyk, N. A (2004). Systema roboty nad rozvytkom gramatyky-stylistychnykh umin studentiv-filologiv [Work system of development of grammatical and stylistic abilities of students-philologists]. *Ukrainska mova I literature*

v shkoli – Ukrainian language and literature in school, 7, 54-57 [Ukrainian].

2. Luzik, E. A. (2006). Kreativnist yak kriteriy yakosti v sistemі pidgotovki fakhivtsiv profilnykh VNZ Ukrainy [Crea-

tivity is as a criterion of quality in training specialists of profile universities of Ukraine]. *Vyshcha Osvita Ukrainy – Higher Education of Ukraine*, 3, 76–82 [in Ukrainian].

3. Karaman, S. O., Karaman, O. V., & Horoshkina, O. M. (2009). *Metodyka navchannia ukrainskoi movy v serednikh osvithnikh zakladakh [A teaching methodology of Ukrainian language in secondary schools]*. Pentyliuk, M.I. (Ed.). Kyiv : Lenvit. [in Ukrainian].

4. Polat, E.S., Bukharkyna M. Iu., Moysheeva M.V., & Petrov, A.E. (2000). *Novyye pedagogicheskie i informatsionnyye tehnologii v sisteme obrazovaniya : ucheb. posobie dlya stud. ped. vuzov i sis-myi povyish. kvalif. ped. kadrov [A new pedagogical and information techniques in the system of education: a textbook for students of pedagogical universities and continuing training of teachers]*. Polat, E. S. (Ed.). Moscow: Publishing Center "Akademia" [in Russian].

5. Kurliand, Z.N., Khmeliuk, R.I., Semenova, A.V. (2005). *Pedahohika vyshchoi shkoly : navch. posib. [Pedagogy of High School : textbook]*. Kurliand, Z.N. (Ed.). (2nd ed., rev.). Kyiv : Znannia [in Ukrainian].

6. Symonenko, T.V. (2006). *Teoriya i praktika formuvannya profesiynoi movnokomunikativnoi kompetentsii studentiv filologichnykh fakul'tetiv: [monografiya] [Theory and practice of formation of professional communicative competence the students of the faculties of filology : [monograph]]*. Cherkasy : Vud. Vovchuk O. Yu. [in Ukrainian].

7. Sikorskyi, P. (2005). *Nastupnist modulno-reytingovoi i kreditno-modulnoi tehnologii navchannya [Continuity of a module-rating and a credit-modular technology of education]*. *Vyshcha Shkola – High School*, 5, 59-70 [in Ukrainian].

Т. А. Денищич

ОБЩЕДИДАКТИЧЕСКИЕ ПРИНЦИПЫ ФОРМИРОВАНИЯ ТЕРМИНОЛОГИЧЕСКОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ СТУДЕНТОВ

В статье раскрыта сущность и содержание принципов формирования терминологической компетентности студентов с учетом инновационных тенденций в системе университетского образования. Доказано, что эффективность обучения специализированному языку, в частности такой ее составляющей, как формирование терминологической компетентности студентов, зависит от понимания сути принципов обучения, целесообразного и обоснованного их выбора. Исходя из этого, определены наиболее эффективные общедидактические принципы, в частности традиционные и инновационные.

Ключевые слова: общедидактические принципы, терминологическая компетентность, принцип научности, принцип последовательности и перспективности, принцип связи теории с практикой, принцип активности и сознательности, принцип межпредметных связей, принцип антропологизма, принцип креативности, принцип модульности.

T. A. Denyshchych

GENERAL DIDACTIC PRINCIPALS OF STUDENTS' TERMINOLOGICAL COMPETENCE FORMATION

The article deals with the nature and content of the formation principles of students' terminological competence considering the innovative trends in the system of university education. Knowledge of terminological vocabulary demonstrates a deep understanding of professional concepts and phenomena, it is an indicator of the culture of professional language, it is the key to success for a specialist and it ensures his competitiveness nowadays at the job market. The effectiveness of teaching a language, including such component as the formation of terminological competence of students depends on the understanding of the principles of studying and on the expedient and reasonable choice of these principles. The increase of proficiency of a terminological vocabulary can be attained on condition of the system use of principles of studies, because they are interconnected, interdependent and interrelated and describe the whole process of forming terminological competence. A terminological competence is considered to be an ability of a specialist to freely receive and generate professional texts in oral and written form with the use of professional vocabulary, which is based on the own internal motivation and experience, taking into account the linguistic and social rules. A terminological competence synthesizes the general culture of communication and specific manifestations in professional activity. It requires a clear orientation in the professional situation and choosing those communication tools, which are the most effective. There are different approaches to the definition of training principles and their names in linguodidactic, however, traditionally there are general didactic (typical for all subjects), linguodidactic principles (the main provisions of functional-technological organization of language teaching) and methodological (following specific academic subject). The methodological principles of language teaching are the most important for methodic of formation of future specialists' terminology skills and abilities, which is conditioned by the peculiarities of the subject – language, patterns of its usage, and define rules for the selection of specific methods, techniques and tools of language teaching. Among general didactic principles for the methods of future specialists' terminology competence development there are traditional (the principle of science, continuity and availability, communication theory and practice, activity and awareness, interdisciplinary connections) and innovative (anthropological principle, creativity, modularity) methods. Many scientists consider that the learning process should be organized basing on such principles as humanization and humanitarization of education; the unity of the national and universal; developing character of education; co-authorship, cooperation; individualization and differentiation; optimization, open and dynamic system. The outlined principles require a new approach to

teaching the Ukrainian language for professional purposes; build an updated courses and programs. In addition, we revealed the role of forming terminology competence of future specialists in the structure of professional communicative competence, formation of which is the goal of modern higher education. The proposed system of principles requires close relationship and is the theoretical basis of methods of teaching Ukrainian language (in professional direction) at high school.

Keywords: general didactic principles, terminological competence, principle of science, principles of continuity and availability, the principle of bonds between theory and practice, the principle of activity and awareness, the principle of interdisciplinary connections, anthropological principle, the principle of creativity, the principle of modularity.

Подано до редакції 21.05.14
